

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.
Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadó hivatal: K-Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

A jövő feladatai.

El kell ismernünk, hogy a Bánffy-kormány minden egyes tagja dolgos, szorgalmas férfiú, akik valóban nem ismerik a tétlenséget, de még a nyugalmat sem. Hisz rossz élezként ezt a Bánffy-kormányt elnevezték „hivatalnok-miniszteriumnak“, a melyet akár bókna is vehetnek a Bánffy-kormány tagjai abban az értelemben, hogy valamennyien rátermett szakemberek, kik előkelő szakképzettségüket és hosszas hivataloskodásuk alatt szerzett megbecsülhetetlen gyakorlati tapasztalataikat vitték hozományképpen az egyes miniszteriumokba. Akik közelebb ismerik az egyes miniszteriumok ügykezelését és a most ott folyó szorgos munkásságot, azt mondják, hogy az összes miniszteri tisztviselők között legtöbbet dolgoznak maguk a miniszterek.

Az is igaz, hogy annyi dolga sem akadt egyetlen miniszteriumnak sem, mint ennek a Bánffy-kormánynak, mely nemcsak a folyóügyeket van hivatva elintézni, hanem ránehezedik sulya az előző kormányok által kezdeményezett, de félben maradt közgazdasági, kulturális, törvénykezési, közigazgatási reformoknak. Ehhez járul a közel jövőben szintén szőnyegre kerülő nagyfontosságú tárgy, az Ausztriával való közgazdasági és pénzügyi kiegyezés előkészítése, mivel a deceniumos szerződés lassanként lejár és

ujat kell kötni. A milléniumi kiállítás és a vele kapcsolatos ügyek; a főváros rendezése, az egyházpolitikai törvények életbeléptetése, melyek már ugyanmint folyó ügyek szerepelnek a miniszteri munkarendben, de egymagukban nagyon elégségesek volnának a kormány tagjainak teljes elfoglalására. A pénzügyi kérdések, a valuta rendezése mindinkább égetővé válik és az ez idei gazdasági év berekesztése sem kecséget oly kilátással, mint az előző évek.

Most tehát csakugyan helyén van egy „Beamter-miniszterium“, amely a részletes kérdésekhez ért és rendelkezik azzal a kipróbált munkaerővel, mely az ilyen detailszerű, de alapjában mégis fontos kérdések elintézésénél okvetlenül megkívántatik. Azt el kell ismerni mindenkinek, kormánypártinak és ellenzékinak egyaránt, hogy ez a Bánffy-kormány becsületese tevékenységet fejtett ki eddig, holott még mindig csak kezdetén van a munkájának. Helyzetét az is sulyosbítja, hogy némely dolgokban kétszeres munkát kell végezni. Így az egyházpolitikai törvények végrehajtásánál is. Mennyivel könnyebb volna a dolga, ha már az általános közigazgatás rendezve volna, milyen egyszerűen, quasi uno ictu be lehetne abba illeszteni az anyakönyvi intézményt, míg azt most külön kell szervezni addig is, míg eljutunk a közigazgatás végleges rendezéséig. Minden

lépten-nyomon újabb és újabb nehézségekkel kell találkozni, melyeknek leküzdése nem csekély leleményességet és ügyességet tételez fel.

Az országnak ott kell felvenni újra az állami fejlődés megszakított fonalát, a hol elejtettük. Mindenekelőtt az állami állapotok javítására és függetlenítésére kell törekednünk. A valuta rendezése valószínűs életkérdése ennek az országnak. A magyar pénz értékét biztos alapra kell állítani a nemzetközi forgalomban. Az ipari viszonyok föllendítésére sokat várunk a jövő évi milléniumi kiállítástól. Az ország egész lakosságát a fővárosba vonjuk ezen ünnepélyek alkalmából. Nagy feladatunk volt eddig is, az ország lakosságát szükségletének kielégítése tekintetében haza szoktatni. Már a Bécsbe járástól leszoktattuk honfitársainkat. Üzleti összeköttetéseket itt keresnek a fővárosba. A többi európai metropolisokban a magyar ember már csak mint turista fordul meg. Minden egyebet már megtalál itthon, hova a külföld is vonzódik. A gazdasági fejlődésnek az adja meg erkölcsi értékét, hogy vele karöltve jár kulturális fejlődése. Ezalatt a legtagabb értelemben az általános haladást értjük nemcsak az iskolaügy, de különösen a törvénykezés és a közigazgatási szervezet működésének biztossága tekintetében.

A kultur-államokat főleg kifejlődött jogrendjük jellemzi. Így a jogszolgálat

TÁRGZA.

Az anya.

(Vége.)

Ha délután a templomból kijöttek, szépen hazaballagtak egymás kapujában esendes beszélgetéssel, a jövő heti munka tervezgetésével és apró bajjaik elpanaszolásával várták be a csordából hazatérő barmokat, miknek elrendezésére aztán lakukba vonultak.

Duhajkodásnak, erkölestelen életnek, kihágásoknak még árnyékát se tűrték meg maguk közt; erre a falu öregei, élükön a tisztelendő urral és az előljáróssággal, nagyon ügyeltek.

Községükben, mely a várostól s a szomszédos falvaktól távolacska volt, semmiféle hírzavaró vagy rendes életmódjukat, szokásaikat, megváltoztató hatást nem okozott.

Tán az őket majdnem körülvevő magas hegyek vagy erdők védtek apáktól rájuk maradt erényeiket; elég, hogy jámbor, őszintő, békeszerető természetük mintaszerű volt.

Csendes, pátriarchális életüket mégis oly esemény rázta fel, mely évekig általános megilletődést szült közöttük.

Lakott náluk egy szegény özvegyasszony, ki

az urától maradt kis birtokon tíz éves leánykájával éldégt. Az özvegynek még egy fia is volt, de az a városban lakott, mert a katonaságtól való kiszabadulásakor szolgáltni állott be oda s anyjékat csak néha látogatta meg, mikor pénzre volt szüksége.

Igen, pénzre, mert bérével sohase érte meg; pedig a gróf, kinél mint inas szolgált, szép bért adott neki. Dehát rossz társaságba keveredett s kornyelykedése miatt sohase volt elég a bére.

Végre a gróf, noha ügyességeért sokat elnézett, kiadta neki az utat, máshol pedig nem kapott szolgálatot, mert tivornyázása roszhírvé tette, így aztán végkép hazakerült.

Otthon azonban sehogy se tetszett neki az életmód; a nehéz mezőmunka nem volt inyére, a városi dorbézolások is megszakadtak, a szűk jövedelem a városbarándulásokat nem engedte, a faluban semmi bachanáliának helye nem volt s ő azt pedig jó grófia türelme folytán a városban megszokta.

Hát egyszer csak odaállt anyja elé, elébb szépen kérte, utóbb durván követelte, hogy adjon neki pénzt, mivel a városba mehessen, mert ő itt a parasztok közt nem tud élni; ő nem azért volt katonas forgott urak között, hogy ebbe a rongyos faluba temesse el magát.

Az asszony sirt, rimázkodott, hogy becsülje meg magát, hisz az apja is itt élt ebben a faluban, dolgozott egész nap a mezőn, a háznál s míg a halál el nem szőlította az élők közül, családjá köré

ben boldog volt. Házasodjék meg, átad neki mindent s leánykájával esendően meghuzza magát a hátulsó szobában, nem fog tőle semmit kérni; szövésből, fonásból leánykájával együtt éldégtől fog ahogy lehet, de pénzt nem adhat, mert az nincs a háznál, hisz jól tudja.

— Ha nincs, vegyen kölcsön, adnak a házra és birtokra — felelt a legény durván — nem házasodik meg most, majd hoz ő a városból asszonyt, de előbb pénz kell, ha nem kap itthon, majd kerít ő a városban, adnak ott kölcsön, ha van mire.

Erre dühösen ki akart menni a házból, de a kis lány belécsimpajkozott, hogy ne hagyja elmenni. A fiú mérgesen ellökte magától, hogy az hanyatt esve a küszöbnek, ott maradt elnyulva.

Az anya kétségbeesetten rohant leánykájához, de az szétrepedt fövel éltelenül hevert vérében.

Az anya fájalmát leírni lehetetlen, jajveszékelve tépte a haját és hangosan sikoltozva borult leánya holttestére.

A legény jéggő dermedve állott mindkettő felett s a véletlenül arra járt falusi-bírónak, ki a jajgatás által figyelmessé téve bejött az udvarra, a történetek fölül egy szót se tudott szólni, míg az anya aztán alig érthető szavakkal, feldoklástól szakgatva elmondta, hogy a leánykát ő taszította fel s véletlen halálát így — okozta.

Szívét faesaró, óriási bánata közepette is hirtelen meggondolta, hogy ha fiára vall, a gyilkosságért azt börtönözik be s azután — Isten tudja, azt

tás terén még mindig nélkülözzük a véglegesített perrendtartást. A bűnvádi eljárásról szóló törvényjavaslat már készen áll és talán már az országgyűlés jövő ülésszakában letárgyalható lesz.

Ezt megelőzi a közigazgatási bíróságról szóló törvényjavaslat, mely óriási hiányt fog pótolni. Azt a szomorú anomáliát fogja megszüntetni, hogy a közigazgatási eljárás folyamán szenvedett sérelmeket független bíróság fogja megítélni, megbírálni és nem a felettes közigazgatási hatóságok, kik a legerősebben érdekelve vannak, mert az első foku hatóságok intézkedései többnyire a felsőbb hatóságok egyenes parancsára történnek. Senki sem lehet bírő a saját ügyében, ezt a nagyfontosságú elvet fogja megvalósítani a közigazgatási bíróság felállításával, a melyre már annyival is nagyobb szükségünk van, mivel a közigazgatási teendők a folytonos reform-intézmények egymás után való életbeléptetésével annyira szaporodnak, hogy a fellebbezési ügyeket maguk a közigazgatási hatóságok úgy sem képesek ellátni.

A belügyminiszter a jövő tavaszra helyezte kilátásba a községek és törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslatok beterjesztését, melyek az állami közigazgatás elvén lesznek kidolgozva. Ezekben a javaslatokban lehetőleg el lesznek háritva azok a kisebb-nagyobb hibák, amelyek most az állami anyakönyvek életbeléptetésével talán a kellőnél tömegesebben előfordulnak. Azért ez a közigazgatás rendezése is igen sürgős tárgy. De mindezt el lehet intézni nyugalommal, komolysággal és kölcsönös jóakarattal az országgyűlési pártok részéről.

Merjük reményleni, hogy miután az országgyűlés pártjai közül az egyházpolitika izgató kérdése már ki van vetve, ez már meghaladott álláspont lesz; mire a képviselőház összeül, az általános hangulat kedvező lesz a jelzett nagyfontosságú javaslatok elintézésére és a képviselői halálra. Jobb neki áldozni fel magát, hadd éljen a fia s legyen boldog.

Igy aztán az asszonyt vitték a tömlőzbe s hiába esküdözött fia, hogy ő volt a gyilkos, anyját határozott elszántságából nem lehetett kivenni. A bírál előtt is magát vallotta bűnösnek s a fia nyilatkozatait kerekén visszautasította, azt állítván, hogy az csupa jóakarattal, áldozatkészségből valja magára a gyilkosságot.

Nem volt mit tenni, tanu nem volt s a törvényszék a nő vallomását elfogadván, vétkes gondatlanságból eredő emberölésért, tekintettel az enyhítő körülményekre, egy évi börtönrre ítélte őt.

A fiut anyja nagylelkűsége mélyen megindította. Hazament s felhagyva minden eddigi léhaságával, neki fogott a gazdálkodásnak, mit oly szorgalommal folytatott, hogy a falusiak általános becsülését megnyerte.

Az ártatlanul szenvedett anya kiszabadulván börtönéből, szerencsétlenül elpusztult leánykáját ugyan erősen busulta, de becsületes és szorgalmas földmivessé vált fián még sokáig örvendezett, ki neki azt az örömet is megszerezte később, hogy a faluban egy tisztességes leányt feleségül vévén, öreg anyjának utolsó napjait engedelmes unokák által vidámitotta fel.

A siralmas esetről sohase szóltak senkinek, úgy kívánta az öreg asszony s csak nagykesőre beszélt el halálos ágyán a már nagyapává vált fiu, hogy az anyja mit tett érte.

L.

selők vállvetveiparkodnak a jelen országgyűlés hátralevő részét hasznos és marandó alkotásokkal kitölteni, annyival is inkább, mert ezzel tartoznak a nemzet egyetemének, mely a jövő választáson bizonyára gyakorolni fogja számonkérő alkotmányos jogait.

P. Sz.

Levél a Szerkesztőhöz.

Kézdivásárhely, 1895. szept. 9.
(Végo.)

Nem egy választásnál láttam felizgatott embereket, a kiknek csak egy szó kellett s akár ölni készek valának; pedig rendes viszonyok között igen esendes, jámbor és értelmes embereknek ismertem, kikről határozottan fel lehet tenni, hogy azon ígéreteknek, melyekkel őt a kortesek elesébsítsák, hitelt nem ad. Hát honnan mégis az a szertelen lelkesülés? Mi vezette például a mult választás alkalmával a csik-esicsóiakat vagy bánffy-hunyadi választókat, hogy nyíltan ellenszegüljenek a rend embereinek s magukat megölésnek? Hisz arra példa van, hogy a tiszta meggyőződés és az ez által kelt lelkesülés martirokat terem, de az merőben ki van zárva, hogy a mai csicsói választópolgárnak tiszta politikai meggyőződése lehessen, ő csak fel volt bujtva s csak hitt, de nem volt meggyőződése s mégis oda állott a halált hozó puskaesővek elébe. Hol rejlik ezen nagy elszántságnak oka? Hisz a politikai-életben ezer kérdés van, mely sokkal közelebbre érdeklí az embereket, mint az, hogy ki legyen a képviselő. Hogy példát is hozzak fel, nem sokkal közelebb érint-e minden embert az előjáróság megválasztása, melylyel neki mindennap érintkeznie kell, mégis ezen kérdésnél ritkán fordulnak elő zavargások. Szóval, a nép nem bánja, hogy bárki uralkodjék felette, de azt már nagyon is fontosnak tartja, hogy ki legyen a követő.

E különös jelenségnek sokféle okai vannak. Belejátszik ebbe az a hatalmas kifejlődött alkotmányos érzék, mely a magyar embert különösen jellemzi, belejátszik az önérték, de különösen a hiúság. Bármint mondjanak mások, én azt tartom, hogy ez az utóbbi képezi a jó nép alkotmányos ténykedésének legfőbb rugóját. Hogy egy ember hiúsága miképpen születik meg s mily uton táplálkozik s nő nagyra, egy választás elég példát ad erről. A mint a választások közelednek, először a jelöltek nevét veszi a hír szárnyára s azután pedig nem sokára megmozdulnak a bizalmas emberek, hogy megvizsgálják a hangulatot. Mikor a terrenum elég alkalmasnak mutatkozik, jönnek a bizalmasok bizalmas emberei, kik ismét másokat tisztelnek meg bizalmukkal s ezzel megindul az egész vonalon a kapacitálás. Ilyenkor kicsi ember nincsen; most minden szavazópolgár azt hiszi, hogy a világ folyásában egy hatalmas tényező s jaj annak, a ki őt ezen hitében bántani merészele. Választás alatt minden szavazópolgár egy-egy nagyság, kinak joga van az állam kormányzatába beleszólani. Az a különös tisztelet és barátságos indulat, melylyel vele az urak beszélnek, ezen hitét megerősíti és fokozza s saját egyénisége fontosságának érzete őt arra vezérli, hogy azt a pártot, melyet ő támogat, mulhatlanul diadalra vezesse. Többnyire tehát az emberi hiúság, ritkábban a jelölt személye s legritkábban az elv az, mi a választópolgárokat lelkesíti s nem egyszer arra is vezeti, hogy butkos bottal oldják meg az alkotmányos kérdéseket.

Csipicsók.

Budapesti figurák.

Írta: Maróthi János.

II.

A pillangó.

Még a leghitványabb diák-gyerek is tud annyit az állattanból, hogy a pillangó szereti megdözsálni az ártatlan és védtelen virágokat. Sorra veszi a rét valamennyi bimbóját és nyíló virágját s ha már megszedi magát tőlük, elégedetten huzza meg magát egy levélke alatt.

A budapesti pillangó is szakasztott ily jellemvonásokkal dicsekszik. Ez a speciális faj azonban nincs moghatóra, nincs leírva semmiféle termé-

szetrajzi könyvben, így hát engedtessek meg nekem, hogy tapasztalataim alapján elmondhassak egy-egy másfélük.

A budapesti pillangó abban különbözik a helyiéből fejlődő pillangótól, hogy nincsenek szárnyai, valamint, hogy szoknyában, még pedig elegáns toilettben jár-kel. Különböző osztályokba sorozható. A közönséges faj csak is a gázlámpák világánál mutatkozik és alantós lényében oly kevés megfigyelni való tulajdonság lakozik, hogy vele bővebben foglalkozni nem érdemes. A mi különben is a rendőrség ügykörébe vág.

Vannak aztán magasabb igényekkel és — ideig-óráig — fogattal bíró pillangók is itt Budapesten, a melyekről, azaz pardon... a kikeről annyival is inkább jó lesz megemlékezni, miután tanulságos következtetésekre adnak nekünk alkalmat.

Ezek a pillangók arról nevezetesek, hogy óriási csápjai vannak, mikkel alaposan és könyörtelenül kiszívják a nekik nyíló virágok kelyhét. A virágok többnyire bankárok, szalmaövegy urak, huszárok-kéntesek, gyanus pénzből élő magánzók, vagy bármiféle más emberek, csak az a fő tulajdonságuk meglegyen, hogy kelyhek, illetve pénztárcájuk duzzadt állapotban mutatkozzék.

Ezek a pillangók ott találhatók a turfon, a színházak páholyában, előkelő vendéglők chambre separéiban, hangversenyen, jótékonysági ünnepélyen, virágkorzón, atlétaversenyen, szóval mindenütt és éppen ott, hol — semmi keresnivalójuk sincsen. Beboesátást nyernek mindenféle nyilvános helyre, a hol aztán összekeverednek, sőt egyenrangusittatnak uri hölgyekkel.

Ugyan miért?

Talán mivel ruhájuk a Worth műhelyéből került ki? Talán mivel valódi gyémánt boutonok csilagnak füleikben? ...

Éppen az teszi őket járatanak előtt felismerhetlenné, hogy izlésesen tudnak öltözködni s van annyi tapintatuk, miszerint idegenek előtt diszkrét, magabizart magaviseletet tanusítanak.

Közös és nélkülözhetetlen tulajdonságuk, melynek hiányával bizony moesárba süllyedhetnének, — a testi szépség. Ez a természetből örökölt tulajdonság adja meg nekik kényelmes és fényűző életmódjukat, valamint, ha azt muló idővel elvesztik, öregesükre ismét visszazármaznak abba a légkörbe, a honnan kiindultak valaha. — A budapesti terézvárosi templomnál koldul egy vénasszony, ki sokat beszélhetne erről, mert egyike volt a hatvanas évek legzebb pillangóinak s a ki módot nyújtott neki a gondatlan élethez, az Magyarország egy nagy államférfia volt, kinek most tervezik felállítani szobrát.

A megölhetés szükségessége azonban kevésbé szép, de annál inkább vállalkozó nőket is felsegit a pillangói magaslatra. Ha egy ily nő a maga valódiságában van alkalmunk látni, visszaborzadunk az arca sáppadságtól, alaktalanságtól, szeplőtől stb. De vegyük szemügyre őt akkor, ha azt ő maga is kívánja, úgy készséggel hajlunk meg elegáns megjelenése előtt, vagyis inkább azon százféle modern szépitő szerek előtt, melyek segítségével egy óra lefolyása alatt megfoghatatlan metamorfózis alá jött.

Ezer szerencse, hogy a testi hiányok pár forint ára patikaszerrrel kipótolhatók. De bezzeg lelki tulajdonságaikat és kepeességeiket nincs az a csodaszer, mely kicsiszolná és értékesé tenné. Azért a pillangó szörnyen óvakodik attól, hogy valakivel komoly beszélgetésbe kezdjen és inkább hideg, zárkózott szépségével kíván hatni. Nincs fogalma irodalomról, művészetről, megakad a történelemben, földrajzban, de sőt még a levélírástól is őrizkedik, mert szarkalászerű firkája, gyerekes stílusa elrontaná mindazt a jó benyomást, melyet, esetleges szépsége és uri hölgyektől elcsesett mozdulatai megjelenése bennünk keltettek.

Ha tavaszszállt ifjúságuk, ha elvirult szépségük, ha az arcz-szépitő már mítsem használ nekik, akkor egyszersmind letűnt a csillaguk is és mehetnek ajtóról-ajtóra alamizsnáért esedezni.

A pillangó még a diésősége tetőpontján is jól tudja mindezt, de azért nem jutna eszébe, hogy félrerakjon és hangyamódra tartalékalapot gyűjtson a szűk esztendőre. E helyett költ, pazarol, vesztetül dobálja a pénzt, a másnak drága és tán nehezen

szerezett pénzét. Könnyelmű, esztelen. Könnyelműsége pedig rendszerint áldozatul kívánja gavallérját és sok esetben két-három embert tesz egymásután tönkre, a nélkül, hogy a legesekélyebb lelkifurdalást érezné. Addig-addig szívja virágkelyhét, míg az kimerülten aláhanyatlik s ő? — ő akkor más virágra röppen.

A budapesti hatóság a külföldi hatóságok példájára ujabban ügyet kezd vetni a pillangók működésére. Felügyelet alá veszi az oly magános és nagy lábón élő nőket, kik nem képesek jövedelmük forrását beigazolni. Amde, ha a rendőrség megrendszabályozza őket, a pillangó is módját találja annak, hogy az alól kibúvót találjon. Ha semmi egyébre, de erre van eszük. Az éltetőntartási ösztön gondolkozásra kényszeríti őket.

Ez esetben díjtalan tagjai lesznek valami orfeumnak, dalesarnoknak és hamis szerződéssel kimutatják, hogy évi ezer meg ezer forint fellépési díjban részesülnek.

Háromszékvármegye alispánjától.

Sz. 16177—1895.

Árlejtési hirdetmény.

A kézdívasárhelyi honvédségi kisgyakorlótérén egy fűthető sátor, kocsiszin, kut és mellék helyiség újból építése 11371 frt 55 kr. összeg erejéig engedélyeztetvén, mely munkálatok foganatosításának biztosítása czéljából az 1895-ik évi szeptember hó 21-ik napjának délelőtti 10 órájára, az alispán hivatalos helyiségében tartandó zárt ajánlati verseny tárgyalást hirdetek.

A versenyezni ohajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5 százaléknál bányapénzzel ellátott zárt ajánlataikat, melyben az elengedett százalék számmal és betűvel világosan megjelölendő, kitűzött nap délelőtti 9 óráig a vármegye pénztárához annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. — A szóban forgó munkálatra vonatkozó mű-

szaki mivelet és részletes feltételek, a vármegyei jegyzői irodában, a rendes hivatalos órák alatt naponként megtekinthetők.

S.-Szentgyörgyön, 1895. évi aug. hó 27-én.

Tompa Miklós,
alispán.

Sz. 5116—1895.

tlkvi.

Hirdetmény.

A kézdívasárhelyi kir. törvényszék mint tlkvi. hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Háromszékvármegyében bekebelezett Maksa községének — Maksa és Dálnok község határában levő erdő és legelő arányosítása következtében a község telekkönyvei az 1869 és 2579 sz. szabályrendeletre képest átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. évi XVI. törvények azonos tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892 évi XXIX. t. ezikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottak.

E czélból az átalakítási előmunkálat hitelesítése és a helyszíni eljárás Maksa községben, 1895 évi Október hó 21-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1) Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyviterveket ellen-

Ujdonságok.

— **Kitüntetés.** A király a személye körüli miniszter előterjesztése folytán Kakujai Károly Brassó vármegyei tanfelügyelőnek, a tanügy terén szerzett érdemei elismeréséül, a Ferencz József-rend lovageresztjét adományozta.

— **Igazságügyi kinevezés.** A király, az igazságügyminiszter előterjesztésére Körtvélyfai József nagy-ajtai kir. járásbírói albrót, a nagy-ajtai kir. járásbíróhoz járásbíróvá nevezte ki.

— **László főhercegért fényes requiem** volt f. hó 13-án Kézdívasárhelyt, melyen részt vettek a városban levő összes hatóságok testületileg s ezen kívül nagyszámú közönség. A gyász-szertartást Supka Béla minorita házfőnök végezte fényes segédlettel.

— **Eljegyzés.** Aranyos-Rákosi Konyászegi Pál ny. szolgabíró és vármegyei bizottsági tag, f. hó 7-én eljegyezte altornai Kolombán Károlynak Katinak a nevű kedves és művelt leányát Altornán.

— **Szerencsétlenség.** A gyulafalvi ipar-vasutnak ismét áldozata van. Papolezi Balázs József gyu-

lalfalvi munkás elment hazulról munkába s a vele vadházasságban élő Szabó Róza ételt vitt urának s otthon hagyta Szabó Mária nevű kis gyermekét. A gyermek játékközben az ipar-vasut sínre ment s az arra felé jövő vonat keresztül robogott rajta. Egyik karját kettőbe szakította a kerék s ezen felül teste többi részén is jelentékeny sebeket ejtett. A szerencsétlen gyermeket még élve behozták a kézdívasárhelyi „Rudolf“-kórházhoz, de seibebe valószínűleg bele fog halni.

— **Baleset.** Bartók Károly polgármester kis leánykáját Jankó Jankát súlyos baleset érte. A kedves kis gyermek az óvódába ment f. hó 10-én s a többi kisedekkel vígan játszadozott az udvaron. Az intézet dadája elég gondatlan volt megengedni a cselédnek, hogy a nyüzsgő gyermekek között fát aprítson s így megtörtént az a szerencsétlenség, hogy egy fadarab arcon sujtotta a szegény kis gyermeket, úgy, hogy az által súlyos sérülést szenvedett. Ugy a hanyag dada, mint a cseléd ellen vétkes gondatlanságért meg fog a bűnvádi eljárás indíttatni.

450. szám.

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdívasárhelyi kir. járásbíró az 1895. évi 3713. számú végzése következtében Dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd által képviselt Kovács János gabona kereskedő javára kézdívasárhelyi Fejér András és neje ellen 300 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt 440 frtra becsült mindennemű kovács mesterséghez tartozó szerszámok és gépekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatk.

Mely árverésnek a kézdívasárhelyi kir. bíróság 3713—1895. számú végzése folytán 300 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi július hó 20. napjától járó 5 százalék kamatai és pedig összesen 17 frt 75 krban bíróság már megállapított költségek erejéig fenti ügyvéd kéreése folytán károsodás kiküldetése tekintetéből Kézdívasárhelyt a műhelyben a helyszínen leendő eszközlésére 1895. évi szeptember 30. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t. cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt K.-Vásárhelyt, 1895. szeptember hó 10. napján.

Kakutsi Ádám,

kir. bírósági végrehajtó.

(124.) 1

Gaál István,
kir. egy. bíró.

126 1—3.

Háromszékvármegye Alispánjától.

Sz. 17203.

Hirdetmény.

Háromszékvármegye igazoló választmánya a legtöbb adót fizetők névjegyzékét folyó hó 9 és 10-ik napján tartott nyilvános üléseiben összeállítván, annak másolatát nekem megküldötte.

Az 1886. évi XXI. t. cz. 28 §-sa rendelkezéséhez képest ezennel közhírré teszem, hogy a legtöbb adótfizetők 1896. évi névjegyzéke a vármegyeszékházán kifüggesztetvén, folyó hó 11-től szmitva 15 napon át közszemlére kitéve tartatik, s az ellen a kifüggesztéstől számított 15 nap alatt a vármegyei állandó bíráló választmányhoz felebbezésnek van helye. Sepsí-Szent-Györgyön, 1895. évi szeptember hó 11-én.

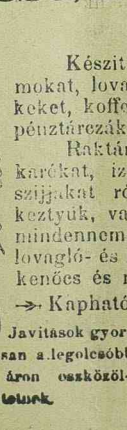
Tompa Miklós,
alispán.

125. 1

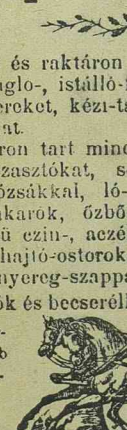
NYÁGAI JÁNOS
SZIJGYÁRTÓ (RIEMER — CURERAR)
BRASSÓ, Kapu-utca (Furzengasse) 34

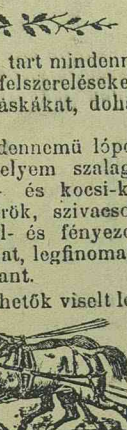
123. 2—4

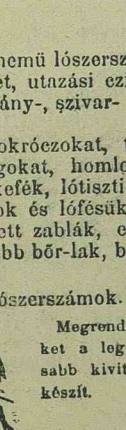
123. 2—4

123. 2—4

123. 2—4

123. 2—4

123. 2—4

123. 2—4

Készít és raktáron tart mindennemű lószerszámokat, lovagló-, istálló-felszereléseket, utazási ezikeket, kofferokat, kézi-táskákat, dohány-, szivar- és pénztárcákat.

Raktáron tart mindennemű lópokróczokat, takarókat, izzasztókat, selyem szalagokat, homlok-szíjakat rózsákkal, ló- és kocsikéfék, lószitók, keztűk, vakarók, özbőrök, szivacsok és lófésűket, mindennemű czin-, aczél- és fényezett zablak, eb-, lovagló- és hajtó-ostorokat, legfinomabb bőr-lak, bőrkendő és nyereg-szappant.

→ Kaphatók és becsérélhetők viselt lószerszámok. ←

Javítások gyorsan a legolcsóbb áron eszközölve.

Javítások gyorsan a legolcsóbb áron eszközölve.

Javítások gyorsan a legolcsóbb áron eszközölve.

Javítások gyorsan a legolcsóbb áron eszközölve.

Javítások gyorsan a legolcsóbb áron eszközölve.

Javítások gyorsan a legolcsóbb áron eszközölve.

Az államilag engedélyezett

Magyar osztálysorsjáték

I. osztályu nyeremények.

Huzás 1895. október 16—19-ig.

	korona	korona
1 nyeremény á	80000	= 80000
1 " "	60000	= 60000
1 " "	40000	= 40000
1 " "	30000	= 30000
1 " "	20000	= 20000
1 " "	15000	= 15000
1 " "	10000	= 10000
2 " "	8000	= 16000
8 " "	4000	= 32000
10 " "	2000	= 20000
13 " "	1000	= 13000
100 " "	400	= 40000
860 " "	200	= 172000
9000 " "	80	= 720000
10000 nyeremény	összesen	1268000

az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából

Kibocsátás 100000 sorsjegy

31,499 nyeremenynyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizetettek ki. A húzó k államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben:

1.000,000

korona.

Az I. osztály huzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

II. osztályu nyeremények.

Huzás 1895. decz. 6—14-ig.

	korona	korona
1 jutalom	600000	= 600000
1 " "	400000	= 400000
1 " "	200000	= 200000
1 " "	100000	= 100000
1 " "	50000	= 50000
2 " "	20000	= 40000
2 " "	15000	= 30000
4 " "	10000	= 40000
10 " "	8000	= 80000
27 " "	6000	= 162000
100 " "	2000	= 200000
200 " "	1000	= 230000
1150 " "	200	= 200000
20000 " "	100	= 2000000
21499 nyeremény és jutalm		4332000

E 40 nyeremény közül az utoljára kihúzott kapja a 600000 korona díjat.

Az I. osztályu sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$ 40.— $\frac{1}{10}$ 4.— $\frac{1}{20}$ 2.— sorsjegy korona

A teljes (mindkét osztályra érvényes) sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$ 80.— $\frac{1}{10}$ 8.— $\frac{1}{20}$ 4.— teljes sorsjegy korona

Valamennyi sorsjegy a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. aug. hóban.

Andrássy-ut 5. szám.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

Első államilag engedélyezett

Magyar osztálysorsjáték

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten, 100,000 sorsjegy,

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

Első huzás 1895. október 16—19 Budapesten.

E szerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét.

eredeti sorsjegyek az I-ső osztály részére	$\frac{1}{1}$ 40.—	$\frac{1}{2}$ 20.—	$\frac{1}{5}$ 8.—	$\frac{1}{10}$ 4.—	$\frac{1}{20}$ 2.— korona
eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két huzásban érvényesek	$\frac{1}{1}$ 80.—	$\frac{1}{2}$ 40.—	$\frac{1}{5}$ 16.—	$\frac{1}{10}$ 8.—	$\frac{1}{20}$ 4.— korona

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyeremenynyel kihúzatnak, egyszersmind a nyeremenynyel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizetetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, **BUDAPEST,**
Szervita-tér 3.

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny-cím: LOTTOHEINTZE Budapest. Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

114. 2—6.

Lottogyűjtődék, viszontelárusítók és ügynökök mindenhol felállíttatnak.